

— УДАРИ ТРЕТА СТРАЖА!

И азъ разкъсахъ пръстена
— о знамъ!

и мога вече цѣлъ да се разкажа.
Азъ изнамѣрихъ себе си най-сетнѣ!
да —

азъ прѣдъ себе си застанахъ самъ
и въ огледалото — разядени и блѣдни —
контуритѣ на моята лъжа!
да —

виждамъ: проектирани сѫ тамъ
пжтекитѣ на моята душа
и всичкитѣ ми нерви, всички гънки
на жадния ми мозъкъ . .

Мойтѣ злоби
и мойтѣ сънища — азъ самъ прѣзъ сънъ ги
разчитамъ ясно (ахъ и кой другъ — кой би
безслѣдността ми прослѣдилъ отъ вънъ!)